

DRØMMEN OM BORNHOLM

ERFARINGER MED DET MOBILE TEATER,
LOKALE FÆLLESSKABER OG NYE PUBLIKUMMER

JULIE THESANDER

Antropolog – september 2026

TEATRET SKAL UD, HVOR DER ER MENNESKER

Bornholms Teaters nye opsøgende teaterprojekt vil bringe teater ud til hele Bornholm.

Visionen er, at det mobile teater skal komme rundt på hele øen, opsøge fællesskaber og samtidig medvirke til at skabe nye fællesskaber. Teatret håber at kunne genopleve den oprigtige glæde ved at se teater – og derved nå ud til nye publikumsgrupper, der måske aldrig ville sætte deres ben i et ”rigtigt” teater som Rønne Theater.

I den første sæson af Solskinsteatret blev *Danish Clown* spillet i sommeren 2025. I 2026 rykkede Solskinsteatret igen ud på øen med *Drømmen om Bornholm*, som i sensommeren blev spillet udendørs i 15 forskellige bornholmske byer – i alt 24 gange.

Drømmen om Bornholm tager tilskuerne med på en musikalsk rejse som nye tilflyttere til Bornholm. Forestillingen tager dermed fat i en af øens store aktuelle fortællinger: tilflytningen til Bornholm og spørgsmålet om, hvordan man skaber sig et liv og finder sin plads på øen.

Men forestillingen handler ikke kun om tilflyttere. Den handler også om dem, der allerede bor her. Om at tage imod nye mennesker. Om forskellen på det Bornholm, man forestiller sig, og det Bornholm, man møder. Om fællesskaber. Og om hvad der egentlig skal til for at føle sig hjemme.

Det gør forestillingen interessant som afsæt for et opsøgende teater, fordi den både fortæller en historie om Bornholm og samtidig bliver en del af de steder, den besøger.

Det er det møde, denne undersøgelse har set nærmere på.

© Rikke Lykkebo Pedersen

15 BYER 24 FORESTILLINGER 3.500 PUBLIKUMMER

Drømmen om Bornholm blev i 2026 spillet udendørs rundt omkring på Bornholm.

Bornholms Teater oplyser, at forestillingerne samlet nåede omkring 3.500 publikummer mod godt 2.100 året forinden. Samtidig blev der spillet færre forestillinger i 2026, hvilket ifølge teatret gav mere end en fordobling af det gennemsnitlige publikum pr. forestilling.

HVAD HAR VI UNDERSØGT?

Det opsøgende teater bygger på et samarbejde med de steder, teatret besøger.

De lokale miljøer blev derfor inviteret til at være med før og under forestillingen. Det kunne blandt andet være gennem udsmykning af indgangsportalen, hjælp til opbygning af scene og publikumsområde eller ved at bidrage med lokale hjælpere under forestillingen.

Samtidig havde lokalsamfundene mulighed for at koble andre aktiviteter på forestillingen – en workshop, fællesspisning eller andre lokale arrangementer.

Undersøgelsen har haft to hovedspor.

Det første handler om **samarbejdet med de lokale fællesskaber:**

- Hvordan fungerer samarbejdet?
- Hvad betyder det for de lokale aktører?
- Hvilke muligheder og udfordringer opstår?
- Hvilke ressourcer findes lokalt?
- Er der lyst til at engagere sig mere?
- Og er der potentiale for egentlig medskabelse?

© Rikke Lykkebo Pedersen

Det andet handler om **publikum og forestillingen:**

- Hvordan opleves *Drømmen om Bornholm*?
- Hvad genkender publikum?
- Hvad betyder det, at forestillingen foregår udendørs og lokalt?
- Kan det mobile teater noget andet end teatret i den traditionelle teatersal?
- Og hvordan opleves forholdet mellem forestillingen og det lokale fællesskab?

Undersøgelsen er kvalitativ og følger tre lokale samarbejdspartnere i **Gudhjem, Pedersker og Rønne/Hodda** før, under og efter forestillingerne.

Der er gennemført interviews med de lokale samarbejdspartnere, observationer under forløbene og et afsluttende interview med Bornholms Teater.

Publikumsdelen bygger desuden på 29 korte interviews med i alt 60 publikummer efter forestillinger forskellige steder på Bornholm.

TEATRET FLYTTET UD – OG FLETTET IND

Samarbejdet mellem Bornholms Teater og de lokale kræfter udfolder sig forskelligt fra sted til sted, fordi forestillingen møder forskellige lokale strukturer, fællesskaber og måder at organisere sig på. De tre cases viser forskellig fortolkning af det samme grundkoncept.

Bornholms Teater kommer med forestillingen og en fælles ramme. De lokale aktører har mulighed for at gribe bolden og koble den til deres eget sted. Nogle steder bliver det til praktisk hjælp. Andre steder bliver det til markedsføring, værtskab, fællesspisning eller andre aktiviteter, og nogle steder opstår der ideer, som teatret ikke selv havde tænkt på. Det betyder, at samarbejdet bedst kan forstås som en **lokal oversættelse af teatrets projekt**.

I mødet opstår noget, som ikke nødvendigvis kunne være skabt af teatret alene.

Det står meget tydeligt i Pedersker, som er et sted med stærke lokale netværk og en tradition for, at borgerne selv tager ansvar. Sammenholdt med erfaringerne fra forestillingen Max, som turnerede i 2025, lægges, efter den nyligt overståede forestilling, endnu et lag til oplevelsen af, at teatret begynder at blive en del af det eksisterende lokale narrativ. Teatret inviteres ind i det rum, som også bliver brugt til andre ting, og som de lokale ejer. Når teatret optages i de lokales 'rum' øges tilknytningen, og der skabes mulighed for en gensidig udveksling med større resonans.

Det samme ses hos Hodda, hvor samarbejdet passer ind i stedets allerede eksisterende idé om at skabe relationer. Derfor opleves samarbejdet som et naturligt match.

"Alt, hvad vi laver i vores hus ... det er alt sammen med det formål at skabe relationer"

(Linda Olsen, daglig leder, Hodda)

I Gudhjem forsøges det, i forbindelse med teaterforestillingerne, at skabe et tilflytterarrangement, hvor tilflyttere fortæller om deres erfaringer, samtidig med at byens foreninger præsenterer deres aktiviteter. Efter forestillingerne når man imidlertid til en erkendelse af, at teaterpublikummet og den ønskede målgruppe ikke nødvendigvis er den samme. Det bliver dermed tydeligt, at hvis man vil have fat i potentielle tilflyttere, skal dette ønske indtænkes i en samlet strategi.

De tre forskellige cases peger på, at den lokale kontekst på en række områder er afgørende for, hvordan samarbejdet mellem teatret og lokalsamfundene udfolder sig.

Det lokale er ikke bare en ramme omkring forestillingen. Det er en aktiv del af projektet.

Denne undersøgelse peger på, at den lokale forankring er en meget væsentlig faktor for:

- teatrets muligheder for at gøre brug af eksisterende netværk
- hvordan lokale værter kan gribe udefrakommende initiativer
- om teateret bliver en del af byens eksisterende liv
- om en kulturel begivenhed kan blive en fælles reference

Bornholms Teaters opsøgende strategi fungerer bedst, når forestillingen kobles til noget, der allerede eksisterer lokalt.

© Rikke Lykkebo Pedersen

TRE STEDER – TRE FORSKELLIGE SAMARBEJDER

PEDERSKER

I Pedersker kobles forestillingen til Brugsen, fællesspisning, grill og det eksisterende lokale samlingspunkt. Her findes der allerede en stærk tradition for at bruge lokale aktiviteter til at styrke fællesskabet. Teatret opleves hurtigt som noget, der kan indgå i det eksisterende lokale liv.

Det er ikke første gang, beboerne møder Bornholms Teater. Erfaringen med tidligere teaterbesøg betyder, at der allerede findes en relation, og at forestillingen bliver taget imod som noget, man gerne vil være en del af.

Den lokale samarbejdspartner peger samtidig på et potentiale i at gøre det opsøgende teater endnu mere interaktivt og bryde grænsen mellem publikum og kunstnere. På længere sigt kunne det åbne for mere samskabende teater, hvor lokale kræfter ikke kun hjælper med afviklingen, men også bliver en del af den kreative proces.

RØNNE

Hodda har allerede en stærk kultur for relationer og værtskab, og samarbejdet passer direkte ind i stedets egen vision. Tilflytning er et tema, der ligger tæt på Hoddas arbejde. Derfor integreres teaterforestillingerne naturligt, og aktiviteter, knyttet til forestillingerne, giver anledning til uformelle samtaler og nye møder.

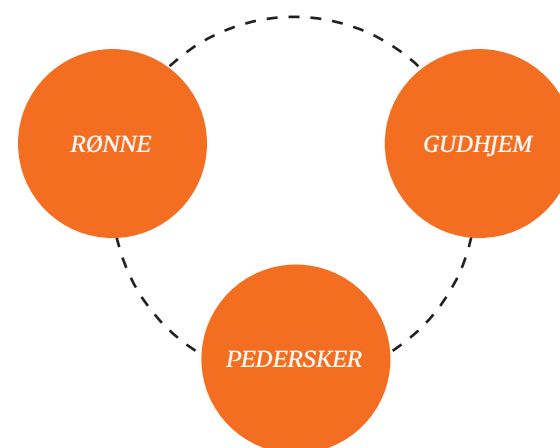
Her blev den lokale deltagelse også mere end praktisk, da man lod Hoddas gæster udsmykke nogle malerier til teaterforestillingens portal. Det blev ikke til gennem en formel workshop. I stedet brugte en medarbejder aktiviteten til at tale med besøgende om deres erfaringer som tilflyttere. På den måde kom flere mennesker med, end hvis det havde været en annonceret workshop – et godt eksempel på, hvordan en lille kunstnerisk idé kan få sit eget lokale liv.

GUDHJEM

Gudhjem By- og Museumsforening har en ambitiøs idé: De har et ønske om at tilflyttere skal møde publikum, og lokale foreninger skal vise, hvad Gudhjem har at tilbyde.

Dette kommer til at vise en anden side af samarbejdet. Gudhjem har en stærk institutionel og foreningsmæssig kultur, men det sociale samarbejde mellem aktørerne er mindre integreret, hvilket gør det vanskeligere at skabe et samlet ”add-on”.

Én engageret lokal aktør kommer til at stå for det meste af arbejdet, og det viser sig sværere at samle de forskellige elementer omkring forestillingen. Det planlagte arrangement for tilflyttere får ikke den tilslutning, man havde håbet på. Erfaringen viser, hvor vigtigt det er, at **målgruppe, kommunikation, timing og aktivitet tænkes sammen fra begyndelsen**. Det lokale samarbejde kan ikke bare lægges oven på forestillingen til sidst. Det skal helst tænkes ind som en del af projektet.

FRA HJÆLPERE TIL MEDSKABERE

Et interessant spørgsmål i undersøgelsen er, hvad man egentlig mener med lokalt engagement.

Bornholms Teater havde brug for lokale hjælpere til praktiske opgaver. Det er en konkret og nødvendig del af at flytte et teater rundt på øen. Men flere af de lokale aktører giver samtidig udtryk for, at de gerne vil mere. De vil gerne være værter. De vil gerne invitere andre ind. De vil gerne fortælle om deres sted. Og de vil gerne være med til at skabe noget. Det betyder ikke nødvendigvis, at alle skal have flere arbejdsopgaver. Tværtimod.

Noget af det interessante ved samarbejdet er, at **engagement ikke nødvendigvis behøver at være lig med praktisk arbejdskraft.**

Det kan også være:

- en idé
- en fortælling
- en kreativ aktivitet
- en samtale
- en invitation
- et møde mellem mennesker.

Hos Hodda blev det meget konkret. Arbejdet med portalen gav anledning til samtaler mellem mennesker, der havde forskellige relationer til Bornholm. Tilflyttere, fastboende og andre brugere af huset mødtes omkring noget kreativt. Her blev den lokale aktivitet ikke bare noget, man gjorde *for* forestillingen. Den blev en del Hoddas egne visioner om at fremme relationer blandt bornholmerne.

Fra:
*"Kan I hjælpe med
at stille op?"*

Til:
*"Hvad kan vi skabe
sammen?"*

Såvel i Rønne som i Pedersker gives der udtryk for, at man både har mulighed for og lyst til at løfte langt mere, end man er blevet pålagt af praktiske opgaver. Der ligger et uudnyttet potentiale i at flytte den lokale involvering **fra praktisk hjælp til kunstnerisk, social eller indholdsmæssig medskabelse**. Hos Hodda ønsker man sig at udbrede samarbejdet med teatret omkring fremtidige forestillinger, mens man i Pedersker har et håb om sammen med Bornholms Teater at kunne udvikle en medskabende og endnu mere deltagende teaterform. Drømmen er, at nogle af de greb, teatret bruger, kan benyttes til at fremme nyskabende lokale processer.

"Jo mere interaktiv desto bedre"

(H.C. Holmstrand, lokal repræsentant, Pedersker)

De mange lokale initiativer og ideer viser netop, at der er grobund for at udvikle en række aktiviteter, der knytter sig til forestillingerne. Som Bornholms Teater turnerer med.

Det er måske en af de vigtigste muligheder, undersøgelsen peger på for det fremtidige mobile teater.

DET MOBILE TEATER GIVER TEATRET INDSIGTER

Når man taler om opsøgende teater, kan man let komme til at fortælle historien, som om teatret har noget, det skal give til lokalsamfundene. Men undersøgelsen peger på noget andet.

Det er ikke teatret, der tager ud og hjælper lokalsamfundene. Samarbejdet og udvekslingen er gensidig.

De lokale samarbejdspartnere får en forestilling og en anledning til at samle mennesker. Men Bornholms Teater får samtidig adgang til viden, relationer og lokale erfaringer, som teatret ikke kan skabe alene.

Det gælder blandt andet viden om:

- hvad der skaber et godt samarbejde
- hvordan lokale foreninger og steder arbejder og organiserer sig
- hvilke målgrupper der er omkring de forskellige byer
- hvilke fortællinger der passer til hvilke steder
- hvad man kan forvente af de lokale kræfter.

Bornholms Teaters egen evaluering peger på noget af det samme. Efter projektet står det blandt andet tydeligere, at ikke alle forestillinger passer til alle steder. Et eksempel er mødet med unge på Campus. Teatret oplevede ikke den samme respons dér som andre steder og peger selv på, at det ikke er nok at ville brede teatret ud geografisk. Man må også se på, **hvilken fortælling man kommer med, og hvor den hører til.**

© Rikke Lykkebo Pedersen

”Det var fantastisk rørende, når publikum rejste sig op og sang med, og det oplevede vi jo ikke på Campus”

(Mikkel Bach Jensen, Bornholms Teater)

Det er en vigtig læring. Det mobile teater handler altså ikke bare om: **Hvor kan vi spille?** Men også om: **Hvor giver det mening at spille netop denne forestilling?**

Efter projektet har teatret lært meget om, hvem de skal involvere, hvordan lokale strukturer fungerer, og at der findes forskellige relationer mellem borgerforeninger, handelsstandsforeninger og erhvervsliv. Teatret vil nu fortsætte samarbejdet med borgerforeningerne, men samtidig udvide til andre lokale samarbejdspartnere.

Projektet er altså ikke kun opsøgende i geografisk forstand. Det bliver også en læringsproces for teatret selv. Bornholms Teater får større indsigt i øens forskellige lokale kulturer, ressourcer, relationer og målgrupper. Med denne viden skabes der basis for at kunne udvikle konceptet til gensidig nytte og glæde for teater og lokalsamfund.

PUBLIKUM: "DET ER MIN HISTORIE"

*"Der var et par situationer,
hvor jeg faktisk fik tårer i øjnene,
fordi min partner og jeg har været igennem
fuldstændig den samme transformation
med at flytte selv"*

(Svaneke, fastboende, 75 år)

Når man lytter til publikum, er der især ét ord, der bliver ved med at dukke op: **Genkendelse**. Publikum genkender steder, situationer og erfaringer. Tilflyttere kan genkende oplevelsen af at komme til Bornholm og skulle finde sig til rette. Fastboende kan genkende de lokale diskussioner og samtidig opleve dem fra en anden vinkel. Sommerhusejere og turister kan genkende noget af deres eget forhold til øen – eller få et nyt blik på det sted, de besøger.

En publikummer beskriver forestillingen som både "rørende og sjov" og fortæller om følelsen af at kunne komme igennem den første ensomme periode og faktisk blive en del af lokalsamfundet. En anden fastboende fortæller, at det er interessant at se tilflytningen fra den anden side, fordi man ikke altid ser den sådan, når man selv er født på Bornholm.

© Rikke Lykkebo Pedersen

Det er netop her, forestillingen bliver mere end underholdning. Den bliver et fælles spejl.

- **Bornholmeren:** Kan se Bornholm udefra.
- **Tilflytteren:** Kan se noget af sin egen historie.
- **Turisten/sommerhusejeren:** Kan få et blik ind i det Bornholm, der ligger bag ferien.

Det betyder ikke, at alle oplever forestillingen på samme måde. Tværtimod. Det interessante er, at den samme fortælling kan give forskellige mennesker forskellige indgange til spørgsmålet om, hvad det vil sige at høre til.

HUMOR, MUSIK OG FÆLLESSKAB

Humoren fylder meget i publikums reaktioner. Der bliver grinet af de genkendelige situationer, de bornholmske særheder og de små stikpiller. Men humoren fungerer ikke kun som underholdning. Den gør nogle af forestillingens temaer lettere at gå ind i. Tilflytning, ensomhed, tilhørsforhold og spørgsmålet om, hvem der egentlig hører til, kan være store og til tider følsomme emner. Udover at forestillingen skaber glæde, og at det er en værdi i sig selv, er humoren ligeledes en **indgang til de mere alvorlige temaer**. Publikum kan grine af genkendelige problemer uden nødvendigvis at opleve forestillingen som tung eller belærende. **Latteren skaber en fælles oplevelse.**

Musikken fremstår som et **selvstændigt hovedtema**. Flere publikummer fremhæver den musikalske oplevelse og bestemte sange eller melodier som det, de især tager med sig fra forestillingen. En af de interviewede siger direkte, at musikaliteten er ”75% af succesen”. Andre efterspørger ligefrem et soundtrack eller mulighed for at høre sangene igen. En fra publikum fortæller, at hun blev inspireret til måske selv at begynde at spille et instrument.

© Rikke Lykkebo Pedersen

Det peger på, at forestillingen ikke kun kommunikerer gennem handling og tekst.

Musik, humor og genkendelse arbejder sammen.

Flere af undersøgelsens deltagere fremhæver den afsluttende sang, hvor publikum først bliver bedt om at hilse på deres sidemand og derefter opfordres til at synge med på en sang, der handler om fællesskab og at være opmærksomme på hinanden. Sangen fungerer som et publikumsinddragende ritual, der forstærkes af den fælles stemme, som alle enkeltindvidernes sang tilsammen udgør. Musikken kan derfor ses som:

- følelsesmæssig motor
- genkendelsesskabende element
- fællesskabsskabende element
- noget publikum tager med sig efter forestillingen.

NÅR TEATRET FLYTTER UD UNDER ÅBEN HIMMEL

”Det gør en forskel at komme ud på øen og også rundt i de små lokalsamfund, hvor barrieren for at træde ind i rækkerne og være publikum er mindre, end den ellers skulle være”

(Rønne – Bornholms Torvehal, fastboende, 45 år)

Den udendørs ramme betyder mere, end man måske umiddelbart skulle tro. Publikum beskriver den som mere uformel, afslappet og uforpligtende end en traditionel teateroplevelse. Man sidder sammen med andre fra lokalområdet. Man hilser på naboen. Man taler med mennesker omkring sig, og man befinder sig samtidig et sted, man allerede har et forhold til. En publikummer beskriver det som en situation, hvor man ”kommer hinanden mere ved”, mens andre fremhæver, at det er mere frit og uformelt at være udendørs.

Det betyder, at selve publikumssituationen bliver en del af oplevelsen. Teatret foregår ikke i et neutralt rum. Det foregår **lige dér**. På pladsen. Ved museet. På torvet. I ens egen by. Det gør noget ved forholdet mellem kunstner og publikum, og barrieren for at deltage bliver mindre.

© Rikke Lykkebo Pedersen

En publikummer peger direkte på, at det at komme ud i de små lokalsamfund gør det lettere at være publikum, end hvis man skal ind i en mørk teatersal i Rønne. Det er interessant i forhold til Bornholms Teaters ambition om at nå nye publikumsgrupper.

Den opsøgende og udendørs teaterform gør teatret nærværende, uformelt og tilgængeligt – ved at gøre selve publikumssituationen til en del af fællesskabet.

EN KULTUREL SAMTALE OM BORNHOLM

Når man lægger publikumsoplevelserne sammen med de lokale samarbejder, bliver der tegnet et større billede.

Drømmen om Bornholm handler om tilflytning.

Men fordi den bliver spillet ude i de lokalsamfund, hvor mennesker rent faktisk bor, bliver forestillingen også en anledning til at tale om det Bornholm, som forestillingen handler om. Hvem er vi? Hvordan tager vi imod nye mennesker? Hvad vil det sige at høre til? Hvordan finder man sin plads? Og hvordan skaber man et lokalsamfund, hvor både gamle og nye bornholmere kan føle sig hjemme?

Publikum oplever ikke bare forestillingen som underholdning. Den **sætter tanker i gang om, hvordan man møder andre mennesker.**

Det centrale budskab, som publikum selv formulerer, er:

Man skal være åben over for nye mennesker – både hvis man selv er ny, og hvis man tager imod nye. Flere siger, at forestillingen minder dem om, at tilflyttere skal

© Rikke Lykkebo Pedersen

lukkes ind, og at man selv har et ansvar for at være åben. En gruppe formulerer det endnu mere direkte: Udfordringen ligger hos **begge parter** – både de fastboende og dem, der flytter til.

Dermed bliver forestillingens tema ikke blot "at flytte til Bornholm". Det bliver snarere: **Hvordan skaber man tilhørsforhold?**

Det er her begrebet **en kulturel samtale om Bornholm** giver mening. Forestillingen giver ikke svarene. Men den giver publikum et fælles sted at begynde samtalen. Og det er måske noget af det, teater kan, når det flytter sig tættere på mennesker og steder.

FRA PUBLIKUM TIL FÆLLESSKAB

Et sidste væsentligt tema er **publikums lyst til at engagere sig**. Det sker på flere niveauer:

- **Før forestillingen:**
Lokale hjælper med plakater, skilte, opsætning, telt mv.
- **Under forestillingen:**
Publikum oplever at være en del af et fælles lokalt arrangement.
- **Efter forestillingen:**
Flere vil anbefale forestillingen, komme igen eller hjælpe næste gang.

”Det er mig, der slår alt græsset rundt omkring her, og jeg holder tingene ... altså jeg er en form for Green keeper heroppe. Jeg har været med til at rejse det her telt, der står bag her ... og vi er jo frivillige alle sammen”

(Gudhjem, fastboende, 74 år)

Undersøgelsen peger på en interessant forskel mellem **formel frivillighed og kulturel deltagelse**. Nogle af undersøgelsens deltagere forstår spørgsmålet om at være aktive i lokalsamfundet som at være bruger af kulturelle tilbud som teater, musik, foreninger, fællesspisninger osv., mens andre selv er aktive som frivillige i

© Rikke Lykkebo Pedersen

deres lokalsamfund. En af de interviewede, en 80-årig kvinde, fremhæver, hvordan hun er med til at vedligeholde forbindelserne i lokalmiljøet, på en ikke organiseret måde. Dermed peger undersøgelsen på en mangfoldighed af måder, man kan deltage i samfundet på og ligeledes på væsentligheden at de mere uformelle forbindelsesled mellem mennesker i lokalsamfundet.

Genkendelse > humor og musik > tilknytning
> fælles reference > lokal deltagelse

Det er ikke en lineær proces, og ikke alle publikummer bevæger sig gennem alle led. Men som samlet billede beskriver kæden noget af det, der går igen i publikums udsagn.

Det mobile teater formidler møder mellem mennesker – og publikums som de lokale kræfters lyst til at deltage i fremtidige teaterforestillinger tilblivelse bliver befordret af den oplevelse af tilknytning og fælles referencer, forestillingerne skaber rum for.

HVAD SKAL TAGES MED VIDERE?

Undersøgelsen peger ikke på én opskrift. Men den peger på nogle erfaringer, som kan være værd at tage med ind i kommende forestillinger og samarbejder.

1. GÅ UD – MEN GÅ IKKE BARE UD

Det mobile teater skal ikke kun tænkes som en turnéplan. Det lokale samarbejde er en del af selve projektet. Jo tidligere de lokale aktører bliver involveret, jo større mulighed er der for, at forestillingen kan få et lokalt liv.

2. GIV PLADS TIL DEN LOKALE OVERSÆTTELSE

Bornholms Teater skal have en tydelig fælles ramme. Men der skal også være plads til, at Pedersker ikke er Gudhjem, og at Gudhjem ikke er Rønne. Det lokale samarbejde bliver stærkest, når de lokale aktører kan bruge deres egen viden og deres egne relationer.

3. SE DE LOKALE SOM MERE END HJÆLPERE

Praktiske opgaver er nødvendige. Men der ligger et større potentiale i at se lokale aktører som værter, ambassadører og medskabere. Det kan være gennem samtaler, aktiviteter, lokale historier, kreative bidrag eller andre former for deltagelse.

4. MATCH FORESTILLING OG STED

Det er ikke alle fortællinger, der passer til alle målgrupper og alle steder. Erfaringerne fra blandt andet Campus viser, at den geografiske ambition om at komme bredt ud må følges af en overvejelse om, hvor den konkrete forestilling hører hjemme.

5. TÆNK MÅLGRUPPEN IND FRA STARTEN

Hvis man ønsker at nå et specifik målgruppe, bør målgruppe, kommunikation, tidspunkt og lokale aktiviteter tænkes sammen. Her er der et stort potentiale for at

arbejde mere strategisk med de lokale samarbejdspartners viden om, hvem man gerne vil have med.

6. SKAB MULIGHED FOR AT BLIVE LÆNGERE

Nogle af de stærkeste oplevelser opstår ikke nødvendigvis under selve forestillingen, men før eller efter. En fællesspisning. En samtale. En workshop. En lokal aktivitet. Et møde mellem mennesker. Når forestillingen får lov til at have et liv omkring sig, kan den blive en del af det sted, den besøger.

7. SE DEN LOKALE FORANKRING SOM EN LANGSIGTET RELATION

En enkelt forestilling kan give en god oplevelse, men tilbagevendende teaterforestillinger skaber rum for, at relationerne kan udvikle sig yderligere. Det lokale samarbejde vil få mulighed for at udvikle sig til en fælles erfaring. Det kan give mulighed for at bevæge sig fra samarbejde om afvikling til mere egentlig samskabelse.

”Når borgerne stod der, ... altså, de var sammen ... de havde ikke en individuel oplevelse. De havde en fælles oplevelse”

(H.C. Holmstrand, lokal repræsentant, Pedersker)

HVOR KAN DET MOBILE TEATER BEVÆGE SIG HEN?

© Rikke Lykkebo Pedersen

Det er måske det vigtigste spørgsmål, undersøgelsen efterlader. For erfaringerne viser, at der allerede er noget at bygge videre på. Der er lokale kræfter, som gerne vil engagere sig. Der er publikum, som møder op. Der er mennesker, som fortæller, at de får noget ud af at se Bornholm fra en anden vinkel, og der er mennesker, som måske ikke normalt ville gå i teatret, men som gerne møder teatret, når det kommer tættere på dem.

Bornholms Teater oplevede i 2026, at man nåede nye publikummer, som teatret ikke normalt ser i Rønne. Teatret peger selv på dette som en af de vigtigste positive erfaringer fra projektet. Samtidig viser samarbejderne, at de lokale ressourcer kan bringes endnu mere i spil. Næste skridt er ikke nødvendigvis **mere af det samme**.

Det er snarere at udvikle formen.

- At blive bedre til at vælge, hvor de enkelte forestillinger hører hjemme.
- At involvere de lokale tidligere.
- At arbejde mere med samskabelse.
- At skabe flere møder omkring forestillingen.
- At bruge det, teatret lærer på Bornholm, aktivt i udviklingen af det næste projekt.

SAMMEN MED TEATRET

Det mobile teater handler ikke kun om at bringe teater ud til Bornholm. Det handler om, hvordan teatret kan indgå i de steder, det besøger – og hvad teatret selv lærer, når det gør det.

Drømmen om Bornholm viser, at forestillingen kan skabe genkendelse og glæde hos forskellige grupper af publikum. Den viser, at humor og musik kan åbne for samtaler om noget, der ellers kan være svært at tale om. Den viser, at en udendørs og lokal ramme kan gøre teateroplevelsen mere uformel og nærværende, og den viser, at de lokale fællesskaber kan være mere end praktiske samarbejdspartnere. De kan være med til at forme, oversætte og give projektet liv.

Det er ikke teatret, der tager ud og hjælper lokalsamfundene. **Samarbejdet og udvekslingen er gensidig.**

De lokale fællesskaber giver teatret adgang til steder, mennesker, historier og erfaringer. Teatret giver til gengæld lokalsamfundene en anledning til at mødes om noget nyt. Derfor er det mobile teater ikke kun en måde at få flere publikummer i teatret på. Det er også en måde at skabe nye møder mellem **kunst, mennesker og steder**.

Og måske er det netop her, det største potentiale ligger: At teatret ikke bare kommer til Bornholm. **Teatret bliver en del af Bornholm.**

